

udtale Noget i saa Henseende, thi jeg veed ikke, hvad den ærede Finanzminister vil sige; men skal jeg dømme efter, hvad jeg i Almindelighed kan slutte, ville vi ikke faae en saadan Udtalelse fra Finanzministerens Side. Hvad vilde imidlertid Følgen blive, selv om vi fik et Tilfagn fra den ærede Finanzminister om, at han vilde stræbe hen til at forelægge et Forslag? Det var dog ikke dermed sagt, at han vilde kunne forelægge det i den første Samling; men selv om det allerheldigste Tilfælde indtraadte, at han haade vilde og kunde forelægge det i den, kan det høie Thing da noget Dieblit være i Tvivl med sig selv om, at dette Forslag vil fordre flere Sessjoners fortsatte Arbejde, inden vi komme til noget Resultat? Jeg tør sige, at ikke noget eneste Medlem af dette Thing vil kunne troe, at en saadan Sag vil kunne blive vedtagen i een eller i to Sessjoner. Al den Menighed, her viser sig, mine Herrer, ved det Forslag, der forelægges, og som har viist sig stadig, hvergang der har forelagt Forslag af denne Natur, vil jo i endnu langt højere Grad vise sig, dersom et Forslag af det Indhold, der er betegnet i Mindretallets Forslag, bliver forelagt. Der er saa megen Menighed og Forskjel i Opfattelsen, og den Menighed, der hidtil har viist sig med Hensyn til Indtægtskatten, vilde være i en utrolig Grad, naar der ikke blot blev Tale om en Indtægtskat, men tillige om Formuesskat, Communeskat og Leilighedsskat. Vil Nogen kunne troe, at en saadan Sag vil kunne lade sig gennemføre uden i flere Sessjoner? Man kan ikke imødesee fornyede Forhandlinger om dette Spørgsmaal med Udfigt til at komme tilende dermed, og hvergang vil det Spørgsmaal blive reist igjen: Skulle vi nu have Skat efter Procentsystemet eller efter Contingentsystemet? Jeg vil sige, at det er min Beslutning, at jeg ikke mere vil stemme for noget Forslag, bygget paa Contingentsystemet, saa bestemt en Modstander er jeg deraf, og jeg indseer, at, jo flere Aar vi opkræve Skat efter Contingentsystemet, desto mere faae vi det saaledes slaaet fast, at vi ikke kunne faae det forandret. Naar man som jeg holder sig overbevist om, at dette System er uholdbart, skal man ikke give sin

Stemme til at styrke det. — Naar vi nu see nærmere paa, hvad der allerede i det Fjerne kan skimtes at ligge i Mindretallets Forslag, mener jeg, at vi allerede maae blive tilstræffelig affrækkede fra at gaae ind derpaa ved at see paa selve Dagsordenen, men i fordoblet Grad ved at see paa, hvad Mindretallet har forudstillet som sine Hovedprinciper for en saadan Lov. Det vil først have Formuesskat og en Indkomsskat forenede i een Lov, og dette er allerede et stort og overmaade vanskeligt Formaal, men dernæst vil det tillige ved Siden deraf have en Leilighedsskat. Min ærede Nabo (Frederiksen), der talte saa varmt for Mindretallets Forslag, sagde strax, at Leilighedsskatten var en Utting; paa den kunde vi ikke indlade os, og jeg holder mig overbevist om, at de Herrer af Mindretallet vilde alle være mere eller mindre uenige om de fleste Hovedpunkter, naar man nærmere seer paa, hvorledes Mindretallets Forslag skulde gennemføres. Det er klart, at Meget af det ikke kan gennemføres, fordi det er saa forskjellige Reformmer eller Foranstaltninger, der her fordres gennemførte i een Lov, at de ikke kunne passe deri. Jeg skal f. Ex. nævne, at den ærede Drdsfører for Mindretallet (Gad) kom, da han tale om Communeskatten, til at sige, at vi maatte tage de laveste Indtægter med til Communeskatten; men ved Statskatten opstille vi jo, at den lavere Indtægt skal være fritagen for Skat; det er to saa forskjellige Systemer, at de ikke kunne passe ind i een Lov. Vi ville ved Statskatten have en Indtægt af 400 Rd. fritagen i Kjøbenhavn, 300 Rd. i Kjøbstæderne og 250 Rd. paa Landet, og er der nogen Stemning for at forandre disse Satser, gaaer den i den Retning, at man skal gaae højere op i den Indtægt, man vil fritage; men her vil man i samme Lov have en Communeskat, hvorved man skal tage de laveste Indtægter med; hvorledes lader det sig gjøre? Man siger vel, at Communerne ville bringe den hele Sag i Orden af Hensyn til de communale Skatter; men det er kun i en vis Forstand rigtigt. Communerne ville kunne ramme rigtigt overfor samtlige Deboere i Forhold til hverandre, og naar der kun er Tale om communale Byrder, bryder man sig ikke